

Julgest tahhan tunnistada, Reinowadder on üks war-
 ras, rõwel ja mõrtsukas, kes — kudda kõik kotto
 koggund issandad siin Meadwad — ei mingisugguse
 üllekohto tö jures ei läbbe kohkuma. Üsna kui wal-
 mis wõllarog rõwib ja warrastab ta luggupidda-
 mata, mis ial ette juhtub. Kellegile ei näita ta ar-
 mastust egga austust! Ühhe raswase suutäie pärrast
 unustab ta ni hästi isse ennese kui kuñinga ja kõige
 sure issandade au ärra ja panneb riigi seadused
 üsna naeruks. Ja, jah! ma rāgin tōt. Esake endale
 kulutada, mis tanso ta eile jānessele, meie wagga
 mehhele teggi. Siin aus mees isse seisab, kes ei
 sõna egga tōga kellegile wigga ei olle teinud. Ei
 ükski mu ellaw loom, kui Juñala sunnitaw Reino-
 wadder olleks usaldanud kettel rahho aeal ni julgest
 kuñinga kāsso wasto efsida; agga kuulge mis rebbane
 teggi. Teina moondas enast korraga waggaks meh-
 heks, lubbas jānessele teina loowisfild õppetada ja
 aega möda kōstriks teha; siis istus kullile mahha ja
 tōutas wallelikko keelega jānessele jutlustamist õppe-
 tada. Jānes kulas kui lambatallele, kõrwad konkus,
 kelmi jutlust; seal largas Reinowadder äkkitselt maast
 üllesse, wōttis jānesse küüsil ja sassis ning purrestas
 laitmata mehhele irmsal kombel, et ello ots kätte
 kippus. Onne kohhal tullin koggemata lusides sedda
 teed, kuulsin mehhe lūhhikese pilli ja pannin imeks,
 et kissa tōustes korraga otsa lõpkes. Liggemale as-
 tudes nāggin teina luggu; Reinowadder olli parrajast

tō kallal, piddas ammaštega jānesse kraest kinni ja rap-
 putas mehhelest et abbe wārrises ja ing rindo kinni jäi.
 Põlles ma warmalt appi jõudnud, siis olleks ta meie
 rahhopiddaja, sõariistata mehhe kõrri mahha murd-
 nud ja tošsu wälja wōtnud. Seal seisab wagga
 jānes! Teie wōdite ta wārsfid awo nāhha mis Rei-
 nowadder eile krimustanud. Aus kuñingas! kui teie
 sesuggust mõrtsuka tōöd sallite, sõna lausumata säh-
 herdusi kurja kombeid kannatate, ja kui teie, sured
 issandad ühheskoos, sellega leppite, et sešnane warras
 ja rõwel arowalikkult kuñingrigi rahho riklub ja sea-
 dust teotab: siis sate teie tōeste, aus kuñingas, ja
 sawad teie lapsed ning järreltullesjad weel laugel
 tulleswal päwil kõigest rahwast, kes õigust ning õiguse-
 mõistmist armastawad waljo laitust kuulda. —
 „Ja, jah, se on selge tōšsi, et Reinowadder ial hāäd
 ei tee,“ ütles hunt. „Teina üllekohtuse surm olleks
 iggaühhe rahho ning waitse ello armastajale üks tōš-
 sine eiduse kingitus. Peakš teinale ka tāsna jälle an-
 deks antama, siis same meie nāggema, et weel mõnda
 meest teina läbbi kimpo langeb, kes tāsini sedda un-
 nōš ei olle mõttelnud.“

Rebbase lallepog määr, kes seie sadil süggawas
 mõttes seisnud, tōstis nüüd juttu ja rākis julge, lad-
 dusa sõnaga Reinowadderile wabbanduseks, ehk ta kül
 isse lelle nurjatunud kombes selgest tundis. „Lāne
 lamba issand!“ ütles ta wilto filmi hundi peale wa-
 dates: „tulletage meele mis waña sõna ütles: Waen-